

Czakó Gábor

Disznójáték

(1962-1963)

*Tragikus játék egy hitvány Mangalicza sertésről, aki rútul visszaélve barátai
jóindulatával azok rovására különb-különb gonosztetteket követett el,
mígnem elnyerte méltó büntetését.*

Zászlós Levente verseivel

Szereplők:

**MANGALICZA ÚR
KÓBOR BLÖKI
CORNWALL ÚR
YORKSHIRE ÚR
KOCA ANYÓ**

Egy disznóól kifutója, amely kényelmes fotelokkal van berendezve, valójában egy szalon. Fénykép, aláírással: „Berkshire Ignác, élt 842 kilogrammot.” Nagy plakátok lógnak körben a falon:

Cél a tonna, ha akarod, ezer évig hízhatol!

Valamint:

Örök hízás, Örök Lét,
Addig ehetsz, Amíg fér! stb.

A kifutónak két kijárata van, ezek közül az egyik az ólba nyílik, a másik a böllérek háza felé. Az ól bejáratánál egy vödör áll.

1. jelenet

Kóbor Blöki gitárral jön, és énekel a függöny előtt.

KÓBOR BLÖKI	Az ősi játék új komédiája, Erőpróbáját három disznó állja. Figyeljük őket, tettre mint ragadja a gyomor s az elmélet hatalma! Sorsával egyszer mégis mind kibékül, sertésből így lesz hurka-kolbász végül!
-------------	--

2. jelenet

Cornwall úr és Yorkshire úr, két elegáns, feketébe öltözött sovány férfiú érkezik az ól felől. Fölrúgják a vödröt. Fociznak is vele. Mangalicza úr (kissé kövérkés, köznapi ruhában) zokogva rohan utánuk.

MANGALICZA ÚR	A moslékom! Oda a drága moslékom!
CORNWALL ÚR	E vederből eme reggel nem vedel kend!
(Mangalicza úr sír.)	
YORKSHIRE ÚR	Mit bög? Üres volt.
MANGALICZA ÚR	Nem hoztak reggelit?
YORKSHIRE ÚR	Amint látja.
MANGALICZA ÚR	De hiszen vacsorát se kaptunk!
CORNWALL ÚR	(YORKSHIRE úrhoz) Tud nyúlszájat csinálni?
YORKSHIRE ÚR	Mi történt magával, Mangalicza úr? Gilisztát kapott, hogy folyton ehetnékje van? Én adom a bankot!
MANGALICZA ÚR	Ezért vagyok!
CORNWALL ÚR	Nofene!
MANGALICZA ÚR	Mintha nem tudná! Ön is hízó!
CORNWALL ÚR	Biztos ebben? Ma én adom a bankot. Maga folyton csal.

MANGALICZA ÚR Hehe. Jó vicc. Persze, hogy biztos vagyok. Hízónak tetszik lenni, és jó étvágyúnak. Ez a dolog természetéből folyik. Hehe. Az evés az egyetlen kötelességünk.

YORKSHIRE ÚR Maga talán nem csal?

CORNWALL ÚR Én? Rágalom! Aljas rágalom!

MANGALICZA ÚR Mit szól ehhez, Yorkshire úr! Cornwall úr úgy tesz, mintha nem volna éhes!

YORKSHIRE ÚR Adta teremtetete! Rágalom? Rágalom! Most is van legalább két ász a kabátujjában!

CORNWALL ÚR Eresszen! Azonnal eresszen el!

YORKSHIRE ÚR Na, mit mondtam! *(Fölmutat egy kártyalapot saját kabátujjából.)*

MANGALICZA ÚR Tetszett hallani!

YORKSHIRE ÚR Szálljon már le rólunk! Lehet, hogy valóban nem éhes. Ez nem jutott eszébe?

MANGALICZA ÚR Képtelenség.

YORKSHIRE ÚR Pedig nem lehetetlen. Például én sem vagyok éhes.

CORNWALL ÚR Ugyebár, most azt fogja mondani, Mangalicza úr, hogy kákabélűek vagyunk és gyomorbajosok? Nemdebár?

MANGALICZA ÚR Föltételezném rólam, hogy képes lennék önt sértegetni?

CORNWALL ÚR Természetesen. *(Közben kivesz egy kártyalapot Yorkshire úr zsebéből.)* Nini, egy makk ászocska! Hitvány csaló! Bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű! *(Az ászt a kabátujjába dugja.)*

MANGALICZA ÚR *(zavarba jön)* Távolság áll tőlem minden bántó szándék, csak furcsálom, hogy nem tetszenek éhesnek lenni. Hiszen annak idején úgy költöztünk be az ólba, hogy hízni fogunk. És megyünk a kiállításra. Mind a hárman megfogadtuk, hogy egy tonnáig meg sem állunk!

CORNWALL ÚR Emlékszik erre, Yorkshire úr?

YORKSHIRE ÚR Nem, nem. *(Rázza a fejét.)* Folytassuk inkább! *(Leülnek.)*

MANGALICZA ÚR Pedig együtt énekeltük a dalt is. Arra sem emlékeznek?

CORNWALL ÚR Lehet, hogy most a tetejében még butának is fog tartani, Mangalicza úr, de arra sem.

YORKSHIRE ÚR Dal? Rémlik valami. *(Cornwall úr feddőleg néz rá.)* Nem úgy kezdődött, hogy:

hadujudu hadujudu bap bap
hadujudu hadujudu bip bip?

MANGALICZA ÚR Nem. Egészen másként. Figyeljenek! *(Énekel.)*

Ha egyszer majd ólba jutok,
s kukoricát zabálhatok,
Minden szemért, mit meghagyok,
a jövőmből végy egy napot!

Nem ismerős?

YORKSHIRE ÚR A dallam igen. Honnan lopta? *(Kever, közben lapokat dugdos a zsebébe.)*

MANGALICZA ÚR *(folytatja)*

De jó lenne kövér lenni,
Emészteni, jót pihenni!
ólban hálni, csak zabálni!
Jól aludni, békén hízni!
á, hogy tudnám, hogy mit tegyek,
Ha valaha bemehetek!

Drága moslék, árpadara,
Vályú szélén nem száradna!
Mind megenném, amit lelek,
amit lehet, s megehetek!
Ó, Istenem, mit nem adnék,
Ha egyszer egy tonnát nyomnék!

CORNWALL ÚR és YORKSHIRE ÚR *(vergődnek a nevetéstől)*

Bruhhu hahaha
Hahha hahiha,
Nyihhi nyihahi
Bruhhu bruhiaááááá!

YORKSHIRE ÚR Milyen buta!

CORNWALL ÚR Mangalicza úr, maga a legkorlátoltabb ártány, akit életemben láttam. Micsoda marha nótákat tud! Huhhahaha! És még azt állítja, hogy mi ezt valaha együtt énekeltük?

YORKSHIRE ÚR Képtelenség!

MANGALICZA ÚR Teljesen kiment volna fejükből az az idő, amikor még a kondával jártunk legelni? *(Csend.)* Arra sem emlékeznek, hogy mennyire irigyeltük azokat, akik itt laktak az ólban?

CORNWALL ÚR *(mű angol kiejtéssel)* Berkshire a Wellban? A nagy Berkshire Ignácot?

YORKSHIRE ÚR *(franciásan)* Oui! Oui!

MANGALICZA ÚR És a fogadkozásaink! A terveink? ... Nem értem. Mindent elfelejtettek? S a kukorica? A zsíros tésztalé? A Futor? Egyik sem ébreszt a fejükben semmiféle gondolatot?

CORNWALL ÚR és YORKSHIRE ÚR *(harsányan nevetnek, majd együtt elénekelik a következő strófát)*

áh! áh! áh! áh!
á! Miket gondol maga, kis buta?
Enni nem jó, csak a kukorica?
Tapasztalatlan, kedves kis bohó!
Ó, ó, ó, ó, ha, ha, ha, ha.

3. jelenet

ANYÓ	(nagy hasú, tempós asszonyság, izgatottan siet ki az ólból) Ej, de vidáman vannak az urak!
MANGALICZA ÚR	Csókolom a csülkét, Anyó!
YORKSHIRE ÚR	Jó reggelt, Anyó.
CORNWALL ÚR	Jó reggelt.
ANYÓ	Jó reggelt, uraim. Még mindig nem hozták a reggelit?
CORNWALL ÚR	Tudom, tudom. Enni kell, hízni kell, szeretni kell a kukoricát, a darát. Hagyjuk abba. Hányingerem van ettől a vegetatív világtól. (Mangalicza úrhoz.) A zabáláson kívül egy árva gondolat sem fordult meg a kese fejében soha? Egyszer se kacsintott még magára a szellem napvilága?
YORKSHIRE ÚR	Erre?
MANGALICZA ÚR	(hebeg) Nem kérem, dehogy. (Szégyenlősen.) Ki is kacsingatna egy ártányra.
CORNWALL ÚR	Mit szól ehhez, Yorkshire úr?
YORKSHIRE ÚR	Teljesen egyetértek önnel, Cornwall úr, nekem is hányingerem van a vegetatív világtól. Mindig csak a test, a test, a lélek pedig soha?
ANYÓ	Roszzat sejtek.
CORNWALL ÚR	Tud mást is sejteni?
ANYÓ	Egyetlen napon nincs etetés.
YORKSHIRE ÚR	Amikor elfelejtik.
ANYÓ	Nem. Vágás előtti napon.
MANGALICZA ÚR	Vágás előtti napon?
YORKSHIRE ÚR	Vágás előtti napon?
CORNWALL ÚR	Honnan veszi ezt az örültséget?
ANYÓ	Ez a negyedik tél, amit megérek.
MANGALICZA ÚR	Rettenetes!
CORNWALL ÚR	De hát kit vágnak le?
ANYÓ	Hát ugye... (Bizonytalanul rájuk mutat.)
YORKSHIRE ÚR	Szörnyűség!
CORNWALL ÚR	Marhaság! Mit ijedeznek? Miért vágnának le minket? Éppen minket?
YORKSHIRE ÚR	Amikor idehelyeztek bennünket, ilyesmiről szó sem volt. Ezt a szerződés egyetlen pontja sem említette.
ANYÓ	Lehet. De azt talán megemlézték önöknek abban a bizonyos szerződésben, hogy valamit azért tenniük kell ezért a szép, kényelmes állásért? Például az evésről, a kiállításról nem beszéltek? Nem mondták, hogy ez egy olyan ól, amelyben világcsúcstartó hízókat nevelnek?

MANGALICZA ÚR	Á, jaj! Mit nem adnék egy korty moslékért. Nincs szörnyűbb, mint meghalni éhgyomorral!
YORKSHIRE ÚR	Kuss!
CORNWALL ÚR	Evvel jön! Amivel ez az ütődött Mangalicza? Miért lenne baj az, hogy nem tettünk többet, mint amennyi tőlünk tellett?
YORKSHIRE ÚR	És a körülmények, a nehézségek? Gondolja, hogy olyan egyszerű a mi dolgunk? Enni, hízni, és kész? Már egy betegség is mindent fölboríthat.
CORNWALL ÚR	Bizony. Én például a múlt héten is köhögtem. Emlékszenek rá, ugye? <i>(Köhög.)</i>
YORKSHIRE ÚR	<i>(köhécsel)</i>
CORNWALL ÚR	És bizony nem híztunk meg! Istenem. A Brigitte Bardot-nak is vékony a dereka, mégse akarják levágni!
ANYÓ	Nem ismerem az illető göbét, csak azt tudom, hogy amikor önök idekerültek, azt mondták, hogy kövérségi csúcsot fognak javítani, és mennek a kiállításra. Ehhez mostanára legalább 200 kilósnak kellene lenniük. Hárman se nyomnak ennyit!
MANGALICZA ÚR	Ugye, mondtam! Megmondtam!
ANYÓ	Csoda, hogy eddig vesződtek három ilyen aszkéta disznóval. <i>(Szünet.)</i>
YORKSHIRE ÚR	És mit gondolnak, mindenkit?
MANGALICZA ÚR	Tényleg, lehet, hogy nem mindenkit.
CORNWALL ÚR	Nem is. Mert ha azt hiszi, hogy a bölléreknek nincs szemük, és nem tudják megállapítani, hogy kit kell levágni, akkor nagyot téved. Figyelje majd meg, azt fogják mondani: Na, János, melyiket is vigyük? Erre a János: Melyiket, Jóska, melyiket; hát azt a kesét, melyiket másikat!
YORKSHIRE ÚR	Úgy bizony. Szó szerint ezt fogják mondani!
MANGALICZA ÚR	Borzalmas. <i>(Apátiába süllyed.)</i>
CORNWALL ÚR	Ezen ne is csodálkozzék. Rászolgált az izgágaságával. Maga miatt jutottunk ide, nem hagyott bennünket enni! Folyton nyüzsgött, zavarta az emésztésünket!
YORKSHIRE ÚR	Olyan feszültséget teremtett közöttünk, csoda, hogy egyáltalán élünk!
MANGALICZA ÚR	<i>(nem figyel rá)</i> Anyó! Nézze meg a körmömöt. Mi van beleírva?

4. jelenet

A szín elsötétül. Az Anyó jósol. Kóbor Blöki jön a gitárjával.

KÓBOR BLÖKI	A disznó disznószemmel a jövőbe bámul. Vajon mit lát, hogy a pupillája tágul? Mit rejt a sors, és mit a holnap! Párkák a mélyben meddig fonnak?
-------------	--

ANYÓ

A jövő homályos, és barna fala van.
A disznó reszket, mert puha nyaka van.
A falak között a kések fénye!
Puha nyakú disznó reszketése! No nézd!

Sárga láng csillan a barna falban.
Hegyként tornyosul a homályban a szalma.
Szárak és szálas, már teregetik!
Simára, puhára egyengetik!
Nagy fekete sárban szalma szarkofág.
Vetett nyoszolyája három disznót vár!
Föl, három disznó! Készüljetek!
Tüzes ágygal várnak benneteket!

Lobog már az üst, és füstölög a tűz.
Megégett hús szaga s belek büze üz.
A jövő illata az orromba csap!
Aki nem szalad, az a fűbe harap

KÓBOR BLÖKI

Menekülni kéne, vagy szembeszállni!
Jaj, nehéz! Hiába! Visszahúz a svártli.
Disznóvá vált disznó tehetne-e mást?
Mint csendben, marakodva várja a halált!

5. jelenet

A szín kivilágosodik, Blöki kimegy, folytatódik a játék.

ANYÓ

(*már Cornwall úrnak jósol*). Cornwall úr, búcsúzzon el a szeretteitől!

YORKSHIRE ÚR

(*félre*) Szeretteitől! Ez!?

CORNWALL ÚR

Engem is?

ANYÓ

Ezt látom a csülkére írva.

CORNWALL ÚR

Mikor?

ANYÓ

Azt hiszem, még ma.

CORNWALL ÚR

Lehetetlen!

YORKSHIRE ÚR

Ezt jósolta nekünk is. Miért van úgy oda?

CORNWALL ÚR

De most rólam van szó, uraim! Ezt vegyék tekintetbe!

YORKSHIRE ÚR

Maga vegye tekintetbe, hogy énrólam van szó! Énrólam!

ANYÓ

Még sok mindent látok, tehetséges, gyors észjárású, hm, férfiú, de sajnos. Nem tudok mást mondani. (*Leül, kötni kezd.*)

CORNWALL ÚR

De én is? Tudják, uraim, hogy milyen nehéz ezt megérteni?

YORKSHIRE ÚR

Hogyne tudnám!

CORNWALL ÚR

Lenne csak az én bőrömben!

YORKSHIRE ÚR

Az enyémben!

CORNWALL ÚR	A magáéban? Engem le fognak vágni! Meg akarnak gyilkolni!
YORKSHIRE ÚR	Engem is!
CORNWALL ÚR	Az teljesen más!
YORKSHIRE ÚR	A magáé más!
CORNWALL ÚR	Önző disznó!
YORKSHIRE ÚR	Egoista!
MANGALICZA ÚR	<i>(aki eddig egy sarokban gubbasztott)</i> No és én? Velem, velem mi lesz?
CORNWALL ÚR	Semmi közöm magához.
YORKSHIRE ÚR	Föl tudja fogni, hogy fél óra múlva engem kivégeznek? Jaj szegény fejemnek! Jaj, jaj, jaj! <i>(sír)</i> Jaj, nem csörgetnek nekem ezután kukoricát! <i>(sír)</i>
CORNWALL ÚR	Van képük apró dolgaikkal cigánykodni a halálom napján?
YORKSHIRE ÚR	Az én halálom napján!
CORNWALL ÚR	Az semmi!
YORKSHIRE ÚR	Még hogy az enyém?
CORNWALL ÚR	Az!
YORKSHIRE ÚR	De hiszen meghalok! Nem értik? Hurkát csinálnak belőlem. Töpörttyűt meg szajmókát! Hát ilyesminek való vagyok én? Nem akarok szajmóka lenni! Nem akarok! Nem akarok! Nem! Nem! Élni akarok! Élni!
CORNWALL ÚR	Én akarok élni!
YORKSHIRE ÚR	Én!
CORNWALL ÚR	Én! <i>(Ütik egymást.)</i>
ANYÓ	Nyugodjanak meg, uraim, és ne marakodjanak! Mindenkinnek a saját levágása a legkellemetlenebb. Most már kár idegesíteni magukat. Inkább vessenek számot az életükkel, és bölcshez illő komolysággal váraкоzzanak az órájukra.
YORKSHIRE ÚR	Könnyű magának. Nem vágják le.
CORNWALL ÚR	Böllérek bérence.
YORKSHIRE ÚR	Csak éli a világát.
MANGALICZA ÚR	Uraim, uraim! Egy hölggyel így beszélni!
CORNWALL ÚR	Mit pofázik bele, maga bunkó! Engem akar kioktatni az illemről?
YORKSHIRE ÚR	Még a torunk előtt se áttal tapintatlankodni?
MANGALICZA ÚR	Drága uraim! Könyörgöm! Legalább az Anyó állapotára legyenek tekintettel! Nem szabad fölizgatni, elvetélhet!
CORNWALL ÚR	Mi közöm hozzá?

YORKSHIRE ÚR	Meglehet, nem is vár kismalacot, csak sokat evett. Ismerjük, hogy milyen falánk, milyen torkos!
<i>(Az Anyó sírva fakad.)</i>	
MANGALICZA ÚR	Látják, hogy mit csináltak? No, ne sírjon már! Biztos nem akarták megbántani. Nem úgy gondolták!
CORNWALL ÚR	Hm.
MANGALICZA ÚR	Ne haragudjon az urakra, Anyó! Biztos belátja, hogy a mi helyzetünkben a legmókányabb kan is elveszítené a fejét!
YORKSHIRE ÚR	Itt, belül, belül vagyok olyan, mint akármelyik kan!
ANYÓ	Sose hittem volna, hogy egy Cornwall és egy Yorkshire úgy viselkedjék, mint egy utolsó keverék, tarka süldő.
CORNWALL ÚR	Bocsánat, asszonyom. Mea culpa! Mea maxima culpa! De ha szabad kérdezni, kegyednél miért nem teszi tiszteletét a hentes?
YORKSHIRE ÚR	Úgy bizony! Vajon, miért nem? Miért csak mindig minket vágnak le?
ANYÓ	Azért kérem, mert én eddig mindig megtettem a kötelességemet, és ma is megteszem. Kilenc malac volt a legkevesebb, amennyit eddig egyszerre a világra hoztam. És rendesen szoptattam, becsületesen fölneveltem valamennyit! Bizonyos vagyok benne, Cornwall úr, hogyha önök is megtették volna a kötelességüket, akkor a sertéskor legvégső határáig készülhetnének a kiállításra.
CORNWALL ÚR	Hagyja abba, jó?
MANGALICZA ÚR	<i>(kifelé mutat)</i> Ott mit égetnek?
ANYÓ	Úgy látszik, már begyújtottak a kazánba.
MANGALICZA ÚR	Az minek kell?
ANYÓ	Forrázni!
MANGALICZA ÚR	Iszonyú!
YORKSHIRE ÚR	Elevenen?
ANYÓ	Nem... őőő ...utána.
MANGALICZA ÚR	Úgy talán valamivel jobb.
CORNWALL ÚR	Ha levágnak, teljesen mindegy. A megdöglés egyforma, bárhogyan csinálják. Csak arról lehet beszélni, hogy kampec, vagy nem kampec. Fokozatok nincsenek.
YORKSHIRE ÚR	<i>(körbejár)</i> Jaj, valamit kellene... talán... <i>(Méricskéli a kerítést, de egyúttal félti a ruháját.)</i> Hopp! Hopp!
ANYÓ	Kár a fáradságért, Yorkshire úr, az udvarból amúgy se juthat ki.
CORNWALL ÚR	Na, ugorjon neki, ha mer! Siessen! Maga lehet az első! Fél, mi?

YORKSHIRE ÚR	Még hogy én? Én sose voltam gyáva! Én, kérem, soha! Ismerhetik a jellememet! De azért... mégis... hátha... ki tudja. Ugyebár, ha egyszer mégis adódik valamilyen lehetőség, butaság ki nem használni. Csak ne volna ilyen mocskos ez a kerítés!
ANYÓ	Nincsen itt semmilyen lehetőség, Yorkshire úr, sajnos nincsen.
MANGALICZA ÚR	Nem gondolja, Cornwall úr, hogy van tisztességes halál... is?
CORNWALL ÚR	Marhaság.
MANGALICZA ÚR	Ha tudnánk, hogy becsülettel halunk meg, ha valami értelme lenne... ha volna valami célunk... talán könnyebb lenne.
CORNWALL ÚR	Ha egyszer lőttek nekünk, akkor lőttek. Nincs mese.
YORKSHIRE ÚR	Éppen maga lenne az, aki hidegvérűen fogadná a kést!
MANGALICZA ÚR	Nem tudom, de megeshet. Ha valami egész kicsi, pirinyó értelme volna a halálomnak. Ennyike. Egész életemben nem csináltam semmit. Igaz, nem is kellett, de azt se tettem meg. Szerettem enni, hízott sertés akartam lenni, akinek messze földről csodájára járnak, és disznó lettem. Közönséges disznó. Egytonnás álmaim százkilós valósága.
CORNWALL ÚR	Hülye.
MANGALICZA ÚR	Ezért félek annyira. Ezért olyan borzasztó az egész.
CORNWALL ÚR	Na és aztán? Kit érdekel a maga hasfájása? Én! Én! Én! Ezt hajtogatja folyton. Nemcsak maga van a világon, vegye már tudomásul. Az én bajom sokkal nagyobb a magáénál, mégse bömbölök a piszkos zakóján!
MANGALICZA ÚR	<i>(gyöngéden)</i> Yorkshire úr is fél.
YORKSHIRE ÚR	<i>(reszkető hangon)</i> Azt hiszi, gyáva vagyok? Én, gyáva? Én, aki az előbb csaknem átugrottam a kerítést?
CORNWALL ÚR	Persze, hogy gyáva.
YORKSHIRE ÚR	Maga gyáva meg a Mangalicza! Odáig süllyedt, hogy egy ilyen jöttmentet pártol ellenemre?
CORNWALL ÚR	<i>(félreüti Yorkshire úr reszkető kezét)</i> Ne remegtesse a mancsát az orrom előtt!
MANGALICZA ÚR	Nem kellene mégis megpróbálnunk valamit?
CORNWALL ÚR	Próbáljon, amit akar. Én a magam részéről kérni fogom, hogy adjanak időt az emlékirataim elkészítéséhez.
YORKSHIRE ÚR	Mire emlékszik maga? Hisz süldő kora óta ki se tette a lábát ebből a kifutóból.
CORNWALL ÚR	Néhány olyan tényre föltétlenül, amely kellemetlen helyzetbe hozza Yorkshire urat az utókor, de legkivált a böllér urak előtt.
YORKSHIRE ÚR	No, csak próbálja meg! Én se maradok adósa!

CORNWALL ÚR	Majd elválík, hogy kié lesz az utolsó szó. Mindenesetre az utolsó kívánságomat kénytelenek lesznek teljesíteni.
YORKSHIRE ÚR	<i>(félre)</i> Nem is tud írni!
CORNWALL ÚR	<i>(végigméri)</i> Az utolsó kívánság minden halálraítélt elemi joga. <i>(Az Anyó ingatja a fejét.)</i> Kutya kötelességük teljesíteni.
ANYÓ	Azt hiszem, hogy ezt nem fogják.
CORNWALL ÚR	Miért nem? Azt kívánok, amit akarok!
YORKSHIRE ÚR	Tojnak a maga kívánságaira.
CORNWALL ÚR	De hiszen úriemberek!
YORKSHIRE ÚR	Egymás közt.
MANGALICZA ÚR	Szerintem nekünk kellene kitalálnunk valamit.
YORKSHIRE ÚR	Mit, mit? Szárnyakat, hogy elröpülhessünk innen?
MANGALICZA ÚR	Nem tudom. De valamit.
YORKSHIRE ÚR	Vagy mondogassuk magunkban, hogy nem félünk, nem félünk? <i>(Leülnek, hallgatnak.)</i>
MANGALICZA ÚR	Talán nem is olyan rossz. Képzeljék el, uraim! Először csak mondogatnánk magunkban, nem félünk, nem félünk, és egy kis idő múlva már el is hinnénk, aztán egy újabb kis idő múlva borzasztó bátrak lennénk.
CORNWALL ÚR	És még egy kis idő múlva azt mondaná a böllér a feleségének: Nicsak, Rozi! Ládd-e, miféle vitéz kis hurka van a villámon! Mangalicza úr, maga így, ahogy van, sütni való, de sütnivalója egy csöpp sincs. Mi élni szeretnénk, nem hősködni!
MANGALICZA ÚR	De ha már elég bátrak lennénk, megpróbálhatnánk.
CORNWALL ÚR	Mit?
MANGALICZA ÚR	Az élve maradást.
CORNWALL ÚR	Hogyan?
YORKSHIRE ÚR	Egy disznótor kellős közepén?
MANGALICZA ÚR	Miért ne? Például ellenállnánk.
CORNWALL ÚR	Ellenállnánk?!
YORKSHIRE ÚR	Fantaszta!
CORNWALL ÚR	Fejébe szállt a sok moslék!
ANYÓ	No de Mangalicza úr! Ők adtak enni! Meg fedelet a fejük fölé!
MANGALICZA ÚR	Most viszont meg akarnak ölni.
ANYÓ	Akkor is. Hálátlanság. Mindenkinek meg kell egyszer halnia.
MANGALICZA ÚR	Mi csak védekeznénk... egyszerűen védenénk az életünket...
YORKSHIRE ÚR	Egyáltalán, mi az, hogy hálátlanság, Cornwall úr?

CORNWALL ÚR Ne ordítson a fülembe! Hagyjanak gondolkodni! Hagyjanak!

KÓBOR BLÖKI Szövetkezünk, szövetkezgetünk? Tervezgetünk? Hehe! Engedjék meg, hogy eldudorászgassak egy kis dalt a háláról.

ANYÓ Takarodj innen, te dögkeselyű, te hiéna!

KÓBOR BLÖKI *(röhög, majd énekelni kezd)*

Ez a sertésigazság: jajgatással, vérrel,
 meg nem szánva senkitől, huzakodva mégy el!
 Annyi hosszú éven át disznó módra éltél;
 hosszú éltet, szép halált - hogyan is remélnél?
 Ha akarni nem tudtál, tudjál halni most hát,
 besózáshoz a teknőt - lám - tisztára mosták!

(Nevetve kimegy.)

6. jelenet

ANYÓ Utolsó, aljas sakál! Minden toron ott liheg!

MANGALICZA ÚR Hagyjuk a fenébe! Gondolkozzunk inkább a lehetőségeinken.

YORKSHIRE ÚR Álmodozzunk?

CORNWALL ÚR Miféle lehetőségekről nyöszörög, amikor még egy rohadt telefon sincs ebben az átkozott ólban, hogy legalább fölhívhassak egy kiadót az emlékiratok ügyében?

ANYÓ Ugyan, Cornwall úr!

CORNWALL ÚR Ne szóljon bele, tyúkeszű göbe! Mit ért maga az örökléthez? Ha egy szerződésem lenne egy kiadótól az emlékiratokra, egyszerűen nem mondhatnának nemet. De nem is akarnának, érti? Ezek becsületesek!

MANGALICZA ÚR Szerintem az én elgondolásom sokkal inkább megvalósítható. És ha sikerülne, az mind a hármónkon segítene.

CORNWALL ÚR Segítek magamon! Bízsa csak ide!

YORKSHIRE ÚR Meséljen csak, Mangalicza úr, Legalább gyorsabban múlik az idő.

CORNWALL ÚR Az idő, az idő! Röhögnek, csak röhögnek a fülembe, és mindent kivernek a fejemből, az idő pedig rohan!

MANGALICZA ÚR Éppen ezért kellene gyorsan határoznunk, és cselekednünk!

ANYÓ Mangalicza úr, én már sok disznóvágást láttam, de ilyesmi még sohase fordult elő. Sehol!

MANGALICZA ÚR Mi majd példát mutatunk! Ma először!

CORNWALL ÚR Maga csak ne mutogasson semmiféle példát! Képes volna elrontani az esélyeimet? Gyilkos! Gyilkos!

MANGALICZA ÚR Ugyan, de ha sikerül, mindannyian...

CORNWALL ÚR Marhaság!

YORKSHIRE ÚR Azért végighallgathatjuk Mangalicza urat.

CORNWALL ÚR	Hallgassa. De engem nem érdekel. Engem hagyjanak ki a gyermek- meteg álmódzásaiából.
YORKSHIRE ÚR	Mondja, drága barátom.
MANGALICZA ÚR	Nagyon egyszerű a dolog, kérem. Csak egyetlenegyhez kell tartanunk magunkat. Az egységhez. Egy mindenkiért, mindenki egyért. Amikor kinyitják a kifutó ajtaját, hátrahúzódunk ide, a sarokba, és aki közel jön, azt megharapjuk vagy föltaszítjuk. Nem hagyjuk magunkat. Egyáltalán nem biztos, hogy le tudnak győzni bennünket, ha összefogunk, és ha igazán bátrak leszünk. Ha a hízásra alkalmatlannak is bizonyultunk, legalább most mutassuk meg, hogy érünk valamit.
CORNWALL ÚR	Maga nem ér semmit.
MANGALICZA ÚR	Lehetséges, kérem. De együtt... hárman együtt...
YORKSHIRE ÚR	Romantikus.
CORNWALL ÚR	Őrületség. Csak még jobban magunkra haragítjuk a bölléreket.
MANGALICZA ÚR	Ennél jobban aligha haragudhatnak ránk. Semmit se veszíthetünk!
YORKSHIRE ÚR	Hm. De vajon mit nyerhetünk?
MANGALICZA ÚR	Az életünket, uraim! Az életünket.
ANYÓ	Mangalicza úr, én már sok disznóvágást láttam, de ilyesmiről még nem is hallottam soha!
MANGALICZA ÚR	Annál könnyebb lesz! Meg fogjuk lepni a bölléreket! Hozzászoktak, hogy csak veszik a kést, és megy minden, mint a karikacsapás. De most az egyszer keresztülhúzzuk a számításukat! Megmutatjuk nekik! Csak kapjam a fogam közé azt a késes mancsukat. Egy roppantással kettéharapom!
YORKSHIRE ÚR	Meg is érdemelnék, az biztos.
MANGALICZA ÚR	Nincs mit töprengeni, uraim! Nincs más választásunk; cselekednünk kell! Ha ártányokká is tettek bennünket, ez még nem jelenti, hogy ne volnánk különbek sok kannál.
YORKSHIRE ÚR	Úgy van, mutassuk meg!
CORNWALL ÚR	Az igaz, hogy túlon túl büszkék arra a két kis vackukra!
ANYÓ	Azok a bizonyos... micsodák... kellenek is a kismalacokhoz meg a férfiassághoz, ugye...
YORKSHIRE ÚR	Az én férfiasságom a szívemben van!
MANGALICZA ÚR	Meglátják, uraim, hogy a föld alá fognak bújni szégyenükben, nekünk pedig minden ólban áldani fogják a nevünket.
YORKSHIRE ÚR	Ez az! Történelmet csinálunk! Mi, és nem ők! Még a tankönyvekbe is be fogunk kerülni! Látja, Cornwall úr? Majd a történetírók, azok fogják hasznát látni a maga emlékiratainak! Mi leszünk az elsők, akik bebizonyítjuk, hogy a böllért is le lehet vágni, nemcsak a disznót!

CORNWALL ÚR	Állítólag a régi bizánci hadvezérek is ártányok voltak...
MANGALICZA ÚR	Micsoda boldogság, micsoda békesség köszönt ránk, ha sikerül!
YORKSHIRE ÚR	Micsoda dicsőség! Himnuszokat fognak zengeni rólunk a kondák, és az ólak kifutóiban aggastyán sertések idézgetik majd a történetünket kártyaparti közben. <i>(Dúdol.)</i>
	Ó, a nagy Yorkshire! A dicső Yorkshire! Subi, subi, subi, subi subi, subi, dab, dab!
ANYÓ	És a böllérek?
MANGALICZA ÚR	Elűzzük őket. Megalapítjuk Sertésországot!
CORNWALL ÚR, YORKSHIRE ÚR	<i>(egyszerre)</i> Sertésországot?
MANGALICZA ÚR	Úgy bizony, Sertésországot! Az lesz csak az ország! Csupa sertésből. Virgonc malackák az elletőkben, és bölcs, öreg filozófusok a pocsolyákban. Állandóan sütni fog a nap, nem leszünk ólakba, kifutókba zárva, hanem, ha akarunk, hentergünk, azt csináljuk, amire kedvünk szottyan. Még rágondolni is gyönyörűség!
ANYÓ	Mit fogunk enni?
MANGALICZA ÚR	Elfoglaljuk a górékat, magtárakat, kukoricaföldeket! Csuda világ lesz!
YORKSHIRE ÚR	<i>(énekel, táncol)</i>
	Ó, a nagy Yorkshire! Ó, dicső Yorkshire! Subi, subi, subi, subi, subi, subi, dab, dab!
<i>(Magához rántja Cornwall urat, együtt táncolnak és énekelnek, Cornwall úr a saját nevével énekl a dalocskát. Mangalicza úr is csatlakozna hozzájuk, de félrelökik.)</i>	
YORKSHIRE ÚR	Félre, bükkfagatyás!
CORNWALL ÚR	Falábú!

7. jelenet

A szín ugyanaz, mint az első jelenetben. Anyó kötöget, Cornwall és Yorkshire urak a fotelokban lihegnek, kitikkadva a tánc után, Mangalicza úr zavarodottan áll előttük. Cornwall úr magyaráz neki.

CORNWALL ÚR	Tegyük föl, hogy minden úgy fog történni, kedves Mangaliczám, ahogy ön elképzelte, de mi lesz utána? Nevezetesen: mit ért azon, hogy Sertésország? Kétségtelenül nagyon jól hangzik. Sertésország. Sertések országa. Minden sertés öröme-vágya, hogy maradjon a nyakán a toka szalonnája. Kiváló. A legmesszebbmenőkig egyetértsek vele. Ám! És itt a bökkenő. Édes, aranyos Mangaliczám, látott már maga egyáltalán államot?
MANGALICZA ÚR	Nem, kérem.

CORNWALL ÚR Sejtettem. Légvárat építeni tud, de a valóságismerete - már bocsásson meg - nulla. Egyáltalán, hogyan képzelte ön ennek az egésznek a megszervezését?

MANGALICZA ÚR Hát... először ugye, összefogunk, behúzódnunk ide... vagy emide?

CORNWALL ÚR Először, először! De mi lesz másodszor?

MANGALICZA ÚR Nem tudom, kérem... talán nem is fontos...

CORNWALL ÚR *(sóhajt)* Katasztrófa! Katasztrófa! Uramisten, miért vertél meg evvel a Mangaliczával? Sajnos, beigazolódtak a balsejtelmeim.

YORKSHIRE ÚR Ojjé, az enyéme is!

CORNWALL ÚR Azt képzeled, hogy csak úgy ukmukfukk, gittegyletként megalapíthatjuk Sertésországot? Akár egy kártyapartit? Azt képzeled, hogy minden szervezés nélkül bele lehet ugrani egy államalapításba?

MANGALICZA ÚR Szerintem az a legfontosabb, hogy győzzünk, utána majd szervezhetünk.

YORKSHIRE ÚR Képezhetetlen.

CORNWALL ÚR Van magának sejtelve arról, hogy mi kell egy államban ahhoz, hogy működni tudjon?

MANGALICZA ÚR Gondolom, lelkes, odaadó polgárok, akik igazán szívügyüknek tekintik, vagyis hazafiak, akik dolgoznak, vagy ha kell, harcolnak is érte.

CORNWALL ÚR Haha! Kacagnom kell a maga primitív disznóeszén, Mangalicza úr!

YORKSHIRE ÚR Nekem még jobban! Hahahaha! Ha. Ha!

MANGALICZA ÚR Ha kedve van hozzá, Cornwall úr, szervezkedhet is. Amikor már nem lesznek böllérek, úgyis mindenki azt csinál majd, amit akar.

CORNWALL ÚR Fogok is, barátocskám, de nem azért, mert neked úgy tetszik. Világos?

MANGALICZA ÚR Bocsánat. Én ezt csak úgy mondtam.

CORNWALL ÚR Mégpedig azért, mert nem tűrhetem, hogy a magához hasonló tudatlan fajankók elpuszkázzák a lehetőségeinket!

MANGALICZA ÚR Eszem ágában sincs puskázni. Cornwall úr meg mindenki azt csinálhat majd, amit akar...

CORNWALL ÚR *(közbevág)* Egy nagy túróst! Mindenki azt fogja csinálni, amit mondok neki.

MANGALICZA ÚR De miért?

CORNWALL ÚR *(sóhajt, hátat fordít neki)* Jövők és elsősorban Sertésország jövője miatt érzett súlyos aggodalmaim miatt erkölcsi kötelességemnek érzem, hogy kezembe vegyem a dolgok irányítását, és minden testi-lelki energiámat Sertésország struktúrájának megalkotására fordítom. *(Mangalicza úrhoz)* Képes követni a gondolataimat?

MANGALICZA ÚR *(nem képes)* Hogyne, hogyne!

YORKSHIRE ÚR Naná! Struktúra!

CORNWALL ÚR Virrad már, Mangalicza?

MANGALICZA ÚR *(az égre mutat)* Sajnos, túlságosan is gyorsan! Közeleg már a mi időnk! Lám, hogy kel a nap!

CORNWALL ÚR Nem ott, maga ütődött! A fejében!

MANGALICZA ÚR *(megfogja a fejét, nevet)* Már hogyan kelne föl a nap a fejemben, Cornwall úr? Hehe... ugye... *(A másik kettő fagyos tekintete láttán elhallgat.)*

CORNWALL ÚR Semmi velő nincs a koponyájában? Csak csont meg moslék az egész?

MANGALICZA ÚR Dehogy, ugyan.

CORNWALL ÚR Nos, tehát?

MANGALICZA ÚR Tehát, tehát?

(Yorkshire úr mutatja, hogy Mangalicza úr hülye.)

CORNWALL ÚR Újfent fölteszem a kérdést: elsősorban mi kell Sertésországhoz?

MANGALICZA ÚR *(hebeg)* Talán... tehát talán... maga a győzelem meg bátorság, összefogás. Nem? Elszántság...

CORNWALL ÚR *(megmérge, Legyint, otthagyja Mangalicza urat)* Eh!

YORKSHIRE ÚR *(súgva)* Struk-túra!

MANGALICZA ÚR *(Cornwall úr után szalad)* Hát persze, éppen ki akartam mondani, de összefutott a nyál a számban. Sok túró! Az bizony kell! Többet ér egy jó vödör árpadaránál is, különösen, ha két vödörrel van belőle!

YORKSHIRE ÚR Előbb-utóbb nála is leesik a húszfilléres.

CORNWALL ÚR Érti már?

MANGALICZA ÚR *(keresi a húszfillérest)* Nem találom, de értem!

CORNWALL ÚR Idefigyeljen, öregem! Tudja mekkora baj érné Sertésországot, ha nem lenne megfelelő struktúrája?

MANGALICZA ÚR Ajaj! De még mekkora!

CORNWALL ÚR Megfelelő struktúra nélkül akárki befurakodhatna közénk a vezetésbe, kitúrna bennünket, és egykettőre megbukna az egész.

MANGALICZA ÚR Húha!

CORNWALL ÚR Vásárra vinnénk a bőrünket helyettük.

MANGALICZA ÚR Kik helyett?

CORNWALL ÚR Akárki helyett. Mindenki helyett. Akinek megcsinálnánk Sertésországot.

YORKSHIRE ÚR Még ebből az ólból is kiebrudalnának bennünket!

MANGALICZA ÚR De legalább élnénk!

CORNWALL ÚR	De hogyan?
YORKSHIRE ÚR	Ebrúdon?
MANGALICZA ÚR	Akárhogy. Csak ne vágnának le. Meglennék én izé... sok túró nélkül is. Egy szem túró nélkül is kibírnám halálíg.
CORNWALL ÚR	A struktúra azt jelenti, maga szerencsétlen, hogy az állam védelmére megfelelő hivatalokat kell fölállítanunk.
MANGALICZA ÚR	Ezt értem. De minek?
CORNWALL ÚR	Mellőzze, kérem, az oktalan kérdéseit. A hivatalok nem <i>minek</i> vannak, hanem <i>kinek</i> . Egyszerűbben: az arra rátermetteknek, még egyszerűbben, nekünk. A Legfontosabb Hivatalok élére tehát megfelelő vezetőket kell állítanunk, mert innen fenyeget a Legnagyobb Veszély.
YORKSHIRE ÚR	Veszély?
MANGALICZA ÚR	(<i>súgva</i>) Megeszik előlünk a sok túrót!
CORNWALL ÚR	Na, végre egyszer ráhibbant a lényegre. Tehát nagyon ébernek kell lennünk. A legsürgősebb kötelességünk tehát, hogy már most töltsük be a Legfontosabb Állásokat a legalkalmasabbakkal. Van néhány remek javaslatom.
YORKSHIRE ÚR	Nekem még jobbak!
MANGALICZA ÚR	Előbb talán le kellene győznünk a bölléreket.
YORKSHIRE ÚR	Bagatell!
CORNWALL ÚR	Mit erőszakoskodik folyton a böllérekkel?
YORKSHIRE ÚR	Ez a rögeszméje.
MANGALICZA ÚR	Azért kellene tenni ellenük valamit...
YORKSHIRE ÚR	Na igen.
CORNWALL ÚR	De mit?
YORKSHIRE ÚR	Ez az! Mit?
CORNWALL ÚR	Izé, izé, igen. Akkor hát dolgozzuk ki a haditervet! Yorkshire úr, kérem, szíveskedjék előadni taktikai elképzeléseit.
YORKSHIRE ÚR	Én?
CORNWALL ÚR	Maga, maga.
YORKSHIRE ÚR	Miért éppen én?
CORNWALL ÚR	Miért ne, talán én?
YORKSHIRE ÚR	Miért ne? Talán ön!
CORNWALL ÚR	Yorkshire úr, remélem, hogy nem azt akarja mondani, hogy nincs egy falatka taktikai elképzelése sem?
YORKSHIRE ÚR	Nekem ne lenne? Magának nincs!

CORNWALL ÚR	No, ha van, akkor adja elő, hadd halljuk!
YORKSHIRE ÚR	Ezen ne múljk. Az jutott eszembe, hogy kérdezzük meg Mangalicza urat.
CORNWALL ÚR	Érdekes. Sőt! Sajátos! Nos, Mangalicza úr?
MANGALICZA ÚR	Már elmondtam egyszer. Nem jó?
CORNWALL ÚR	Nem teljesen rossz, de egy ilyen korszakalkotó hadművelethez stratégia is kell, meg taktika.
MANGALICZA ÚR	Az mi?
CORNWALL ÚR	Magyarázkodásra nincs idő.
MANGALICZA ÚR	Szóval ne döntsük föl, és ne tapossuk szét őket?
CORNWALL ÚR	Dehogynem. Csak hát ez nem mehet ilyen egyszerűen, ilyen közön­ ségesen, ilyen sutyerák módra! Eredeti ötletekre van szükségünk, Mangalicza. Furfangos stratégiára, agyafűrt taktikára. Érti?
MANGALICZA ÚR	Aha!
CORNWALL ÚR	Na, ne húzza az időt! Mit sütött ki?
MANGALICZA ÚR	Töröm a fejem, töröm a fejem, de miért nem gondolkodnak maguk is?
CORNWALL ÚR	Megint kezdi? Mit képzeli? Most, amikor végre alkalmunk van egy nagy tettet végrehajtani, most aprózzuk el magunkat?
YORKSHIRE ÚR	Azt képzeli, hogy harapni fogok meg taposni, mint egy vaddisznó? Minek néz maga engem?
CORNWALL ÚR	Ez nem megy. Mangalicza úr szabotálja a fölkelést. Yorkshire úr érzékenykedik. Nem engedhetünk a széthúzás ördögének. Uraim, legyünk e nehéz órában hű bajtársai egymásnak, és zárjuk szorosabbra sorainkat! Ennek érdekében javaslom, énekeljünk el együtt egy szép, lelkesítő indulót. Itt és most!
YORKSHIRE ÚR	Helyes! Kezdjük!
MINDHÁRMAN	Riadó! Riadó!
	Emeld a csülköd magasba, ártány vagy, nem kis kakaska! Csapd oda bátran, keményen, hazát találsz e reményben!
CORNWALL ÚR	Patronomat én is, ha kilöttem, álljatok a sorba én előtttem! Sertéshonért hív a kötelesség, senki a seggére le ne essék !
MINDHÁRMAN	Riadó! Riadó!
	Emeld a csülköd... stb.

8. jelenet

YORKSHIRE ÚR	(<i>tapsol</i>) Nagyszerű! Az első győzelem máris a miénk!
MANGALICZA ÚR	Akkor készüljünk az ütközetre!
CORNWALL ÚR	Csigavér! Előbb biztos alapra helyezzük a szövetségünket.
YORKSHIRE ÚR	Helyes. Osztózzunk.
MANGALICZA ÚR	Min?
CORNWALL ÚR	Az államon, maga mafla.
MANGALICZA ÚR	De hát a böllérek...
YORKSHIRE ÚR	Elegem van a rögeszméjéből! Fontosabb dolgunk is van.
CORNWALL ÚR	Erkölcsei, polgári és államférfíúi felelősségem teljes tudatában, mérlegelve a történelmi helyzetet, hazánk, népünk sorsára árnyat borító súlyos gondokat, a köz belém vetett bizalmát, kötelességemnek érzem, hogy a Lehető Legnagyobb Felelősséggel járó Hivatal terhét vegyem a vállamra, hogy képességeimet a nép javára a Lehető Legteljesebb Mértékben kibontakoztathassam. Ezért úgy döntöttem, hogy én leszek a király!
YORKSHIRE ÚR	Úgy. Nos tehát. Amennyiben a Cornwall úr szónoklatában foglaltakat négyzetre vagy inkább köbre emelik, akkor azok teljes joggal rám vonatkoztathatók, ennél fogva én leszek az elnök! (<i>Integet.</i>)
CORNWALL ÚR	Királyságban nincs elnök!
YORKSHIRE ÚR	Ez esetben Sertésország köztársaság lesz.
CORNWALL ÚR	Királyság lesz!
YORKSHIRE ÚR	Köztársaság!
CORNWALL ÚR	Pofa be! Királyság!
YORKSHIRE ÚR	Honnan veszi a bátorságot, hogy így beszéljen velem? Tudja, ki előtt áll?
CORNWALL ÚR	Maga nem tudja! Felségsértő!
MANGALICZA ÚR	Jaj, ne civakodjanak, urak! Még nincs is meg az állam!
CORNWALL ÚR	Részletkérdés! Én leszek a király!
YORKSHIRE ÚR	Én az elnök!
MANGALICZA ÚR	Cornwall úr! Yorkshire úr! Ha így veszekszenek, nem fogunk tudni ellenállni a bölléreknek!
CORNWALL ÚR	Mit sumákol folyton a böllérekkel?
MANGALICZA ÚR	Én nem... csak békességet... összefogást...
CORNWALL ÚR	Mi akar maga lenni?
YORKSHIRE ÚR	Elnök!
CORNWALL ÚR	Kuss! Mangaliczát kérdeztem.
MANGALICZA ÚR	Nem gondolkodtam rajta, kérem.

CORNWALL ÚR	Neeem? Mit csinált idáig?
MANGALICZA ÚR	Eszembe se jutott, kérem.
CORNWALL ÚR	Akkor gondolkozzék! De gyorsan! <i>(Anyóhoz fordul.)</i> Kegyed miben sántikál, asszonyom?
ANYÓ	Nem sántikálok, hogyan is sántikálnék.
CORNWALL ÚR	Mi akar lenni?
ANYÓ	Csak azt tudom mondani, hogy én már sok disznóvágást láttam...
CORNWALL ÚR	Új Lemezt kérek!
ANYÓ	<i>(föláll, összeszedi a kötését)</i> Köszönöm az érdeklődését, Cornwall úr, de nekem már van állásom. Anya vagyok.
CORNWALL ÚR	Ne nevettesse ki magát! Az nem hivatás! A lényegre!
ANYÓ	Lehet, hogy nem az. Biztos van nála jobb is, de én szívesen szülök, és azt hiszem, máshoz nem nagyon értenék.
YORKSHIRE ÚR	Gondolja, hogy ő ért valamihez?
CORNWALL ÚR	És maga?
YORKSHIRE ÚR	Mi köze hozzá? Egy elnöktől egyébként sem szokás ilyesmiket kérdezni.
ANYÓ	Ne haragudjanak rám az urak. Egyszerű göbe vagyok, aki a mostani állapotában nem is gondolhat másra, csak az anyaságra.
CORNWALL ÚR	Hm, hm.
ANYÓ	Ha megengedik, visszavonulok. Pihennem kell. <i>(Bemegy az ólba.)</i>
CORNWALL ÚR	Menjen, csak menjen! És maradjon is ott! Foglalkozzunk inkább a mi kedves Mangaliczáunkkal. Mire jutott, drága barátom?
MANGALICZA ÚR	Még csak gondolkodtam, hogy a bölléreket kellene mielőbb legyőznünk. Utána mindent megbeszélhetünk.
YORKSHIRE ÚR	A zavarosban akar halászni?
CORNWALL ÚR	Hagyja a sóder dumát, egymás közt vagyunk! Elő a hátsó gondolattal!
YORKSHIRE ÚR	Ki vele!
MANGALICZA ÚR	Nincs kérem, semmiféle hátsó gondolatom.
CORNWALL ÚR	Ne beszéljen mellé! Miféle disznó maga?
MANGALICZA ÚR	<i>(önérzetesen)</i> Sertés vagyok!
CORNWALL ÚR	Most úgy beszélek magával, mint apa a hülye fiával. Az én uralkodói jóindulatom majdhogynem végtelen. Gondolt már arra, hogy mire lenne jó, ha győznénk?
MANGALICZA ÚR	Ojjé, egy órája másra se gondolok!
CORNWALL ÚR	No és?
MANGALICZA ÚR	Az jutott eszembe, hogy akkor életben maradnánk.

YORKSHIRE ÚR	És aztán?
CORNWALL ÚR	(édesen) Bizony. Utána mi következne?
MANGALICZA ÚR	Azután? Azután ülnénk a napon meg feküdnénk, szunyókálnánk, ennénk, innánk. Henteregnénk is. Szóval, csinálnánk azt, amit egy magunkfajtának tennie kell. <i>(Cornwall úr a fejét rázza.)</i> Nem jó?
CORNWALL ÚR	Nem.
MANGALICZA ÚR	Talán... talán... elintézhethetnénk, hogy egész évben nyár legyen. Jó meleg nyár... Hétágra süssön a nap még decemberben is. És kukoricaeső hullhatna az égből!
CORNWALL ÚR	Mangalicza úr, ne hozzon ki a sodromból!
YORKSHIRE ÚR	Micsoda ostoba ártány!
MANGALICZA ÚR	Isten ments! De hirtelenjében nem tudok mást kitalálni. Esetleg a böllérek késeiből hátvakarókat csináltathatnánk, és egymás hátát...
CORNWALL ÚR	Még egyszer, de utoljára hajlandó vagyok tanítani magát. Ismeri ezt a dalt? <i>(Dúdol.)</i> A disznó annál többre hivatott?
MANGALICZA ÚR	Sajnos nem.
CORNWALL ÚR	Akkor nyissa ki a fülét, és próbáljon tanulni belőle. <i>(Énekel.)</i> A disznó annál többre hivatott, minthogy az ólban lopja a napot hízzon-zabáljon, szalonnát neveljen, üljön, aludjon, tétlenül heverjen!
YORKSHIRE ÚR	Most a tetteké a szó végre-valahára, szelek szárnyán száll nevünk hetedhét határba!
CORNWALL ÚR	Nekünk a tett kell, nagy és hírhozó, Minden babért egy hegybe halmozó! Minden az enyém; lesz ólam-palotám lábad se teszed be oda - kiskomám!
YORKSHIRE ÚR	Mindennek van teteje, rájöhetnél, kincsem, hogya úgy volna eszed, mint ahogyan nincsen!

9. jelenet

MANGALICZA ÚR	Nem értem.
CORNWALL ÚR	Mit nem ért? Ennél világosabban nem beszélhetek.
MANGALICZA ÚR	Az egészet nem értem. A dolgoknak hasznosaknak kell lenniük, mint például a kukoricának. Én nem vagyok olyan művelt, mint önök, de szerintem a mi harcunknak is hasznosnak kell lennie.
CORNWALL ÚR	Biztosíthatom, hogy hasznos lesz.
MANGALICZA ÚR	De akkor miért kell majd az ólban ülnöm, amikor én a világon a legjobban napozni szeretek?

YORKSHIRE ÚR	Mert külön ólja lesz, Mangalicza, saját kvarclámpája!
MANGALICZA ÚR	Én nem vagyok ennyire igényes. Nekem annyi elég, hogy kinyírjuk a bölléreket, eltöröljük a vágást, és akkor békén hízva megöregedhetek a napon.
YORKSHIRE ÚR	<i>(félre)</i> A vágást azért majd fönn tartom az arra érdemeseknek!
CORNWALL ÚR	A lényegre! Mit akar?
MANGALICZA ÚR	Kövér akarok lenni, és öreg!
CORNWALL ÚR	Sokkal ravaszabb, mint gondoltam!
YORKSHIRE ÚR	Alattomosabb ezer lapostetűnél!
MANGALICZA ÚR	Ne higgyék!
YORKSHIRE ÚR	Édes, aranyos Mangaliczácskám! Ugye, egyetért velem abban, hogy a barátság alapja a nyíltság, a bizalom, az őszinteség?
MANGALICZA ÚR	Hogyne, természetesen!
YORKSHIRE ÚR	Akkor miért nem tárulkozik ki előttünk?
CORNWALL ÚR	Mert valami szörnyű tervet forgat a fejében.
MANGALICZA ÚR	Esküszöm az életemre, hogy csak azt szeretném, ha győznénk a böllérek ellen!
CORNWALL ÚR	Hagyjuk az alakoskodást, Mangalicza úr! Mondja meg nekünk szépen, egyenesen, hogy mi akar lenni. Nyíltan, a szemünkbe.
MANGALICZA ÚR	Már megmondtam.
CORNWALL ÚR	Ne próbálja velünk elhitetni, hogy létezik gondolat hátsó gondolat nélkül. Legyen már egyszer őszinte a barátaival, hatszemközt vagyunk, lám, az Anyó is bement.
YORKSHIRE ÚR	Bökje ki!
MANGALICZA ÚR	Nincs mit.
CORNWALL ÚR	Akkor kérdezzünk. Mondja, nem akar véletlenül iskolaigazgató lenni?
MANGALICZA ÚR	Írni sem tudok.
CORNWALL ÚR	Nem akadály.
YORKSHIRE ÚR	Börtönőr vagy sarki rendőr?
CORNWALL ÚR	Vezérkan?
MANGALICZA ÚR	Ártány vagyok.
YORKSHIRE ÚR	Körorvos, állatorvos?
CORNWALL ÚR	Diszpécser?
YORKSHIRE ÚR	Búvár?
CORNWALL ÚR	Úrhajós?
YORKSHIRE ÚR	Futballista?

CORNWALL ÚR	Csillagász?
YORKSHIRE ÚR	Megye főnök?
CORNWALL ÚR	Főkönyvelő?
YORKSHIRE ÚR	Főtörzsőrmester?
CORNWALL ÚR	Brigádvezető?
YORKSHIRE ÚR	Matróz?
CORNWALL ÚR	Fregattkapitány?
YORKSHIRE ÚR	Esetleg képviselő? (<i>Mangalicza úr rázza a fejét.</i>) Miniszter?
CORNWALL ÚR	Mind kevés?
MANGALICZA ÚR	Sertés akarok lenni, könyörgöm! Kövér, öreg sertés!
YORKSHIRE ÚR	Telhetetlen akarnok! Papzsák!
CORNWALL ÚR	Az előbb még a levágás ellen tiltakozott, és most már egy miniszteri tárca is kevés!?
YORKSHIRE ÚR	Nem sül le a bőr a képéről? Visszautasít egy ilyen nagylelkű ajánlatot!?
MANGALICZA ÚR	Nem utasítom, kérem...
CORNWALL ÚR	(<i>gúnyosan</i>) Nem utasítom, kérem! He, he!
YORKSHIRE ÚR	De nem fogadja el, egyre megy!
MANGALICZA ÚR	Csak azt szerettem volna megmagyarázni...
CORNWALL ÚR	Talán nagykövet vágyik lenni?
YORKSHIRE ÚR	Netán fővezér?
CORNWALL ÚR	Esetleg főkukorica főraktáros?
MANGALICZA ÚR	Nem, nem! Isten őrizze!
YORKSHIRE ÚR	Vagy inkább elnök?
CORNWALL ÚR	Király?
YORKSHIRE ÚR	Megvan az átkozott!
CORNWALL ÚR	Kibújt a szög a zsákból!
YORKSHIRE ÚR	Ezt nem tételeztem föl magáról! Ezt az aljasságot!
CORNWALL ÚR	Mangalicza úr, csúnyán visszaélt a bizalmunkkal. Segíteni akartunk magán. Az életét akartuk megmenteni, és maga viszonzásul kitúrta bennünket az állásunkból!
YORKSHIRE ÚR	Szégyellje magát!
CORNWALL ÚR	Látja, ez a struktúra. Ezért kell Sertésországot olyan profi módon megszervezni, hogy a magához hasonló alattomos ellenségek ne tehessenek kárt benne!
MANGALICZA ÚR	No de...

YORKSHIRE ÚR	Kuss!
CORNWALL ÚR	Még jóformán meg se alapítottuk az államot, máris ármánykodott!
MANGALICZA ÚR	Én, kérem...
CORNWALL ÚR	Elvetemült összeesküvő! Ne kérjen semmit!
YORKSHIRE ÚR	A lelkünkbe gázolt! Az életpályánkat, a hivatásunkat, a kenyerünket akarja elvenni. A ke-nye-rün-ket! Nem találok szavakat. <i>(Pofon vágja Mangalicza urat. Dulakodnak.)</i>
CORNWALL ÚR	<i>(szétválasztja őket)</i> Csendesebben, Yorkshire úr, fékezze az indulatait! Ez a Mangalicza ugyan az elképzelhető Legsúlyosabb bünt követte el ellenünk.
MANGALICZA ÚR	De én...
CORNWALL ÚR	Ne vágjon a szavamba! Neveletlen! Semmi értelme, hogy mentesse magát, az árulásra nincs magyarázat.
MANGALICZA ÚR	Ha meghallgatnak...
YORKSHIRE ÚR	Istenem, miért is avattuk be a tervünkbe? Ez a hála a jóságért, a segítségért, azért az önfeláldozó támogatásért, amit nyújtani készültünk magának? Jaj, határtalan a földön a gonoszság, határtalan! Nagy ég, hát az egész világ a gonoszoké?
MANGALICZA ÚR	Könyörgöm, hallgassanak meg!
CORNWALL ÚR	Azt még megteesszük az ügy érdekében, hogy az ön ellen megindítandó eljárást fölfüggesztjük a harc befejezéséig, de utána felelni fog! Megértette?
MANGALICZA ÚR	Nem akartam rosszat, higgyenek nekem!
YORKSHIRE ÚR	Szemforgató, álszent, hipokrita féreg! Lélekgyilkos!
CORNWALL ÚR	Megértette?
MANGALICZA ÚR	Meg.
CORNWALL ÚR	Akkor térjünk a tetre. Mangalicza úr, ugorjon be az ólba, és hozza ki a revolveremet! <i>(Mangalicza úr tétován áll.)</i> Legyen szíves; méltóztassék!
MANGALICZA ÚR	A revolverét?
CORNWALL ÚR	Mit csodálkozik? A revolveremet.
MANGALICZA ÚR	<i>(még mindig döbbenten áll)</i> Igen.
CORNWALL ÚR	Szabotálja a parancsot?
MANGALICZA ÚR	Isten őrizz! De hol... hol találom?
CORNWALL ÚR	Ott lesz valahol az íróasztalom fiókjában.
YORKSHIRE ÚR	Lóduljon!
MANGALICZA ÚR	Megyek, megyek már.

CORNWALL ÚR De ne úgy, mint egy sánta kuvasz! A böllérek minden percben itt lehetnek. *(Mangalicza úr bemegy az ólba.)*

CORNWALL ÚR Végre tiszta a levegő. Yorkshire úr, jegyezze meg, azért nem lesz magából soha államférfi, mert egy államférfinak jobban kell ügyelnie arra, amit nem tesz, mint arra, amit tesz. Máskor ne heveskedjék!

YORKSHIRE ÚR Ez az állat teljesen kihozott a sodromból. Megjegyzem, hogy az ön egy serdületlen takonymalac ahhoz, hogy egy valódi Yorkshire-ről ítéletet mondjon.

CORNWALL ÚR A tetteink ítélnék a szavaink helyett, uram.

YORKSHIRE ÚR Ezért sajnálom önt uram.

CORNWALL ÚR Ha kisajnálkozta magát, foglalkozzunk egy kicsit Mangaliczával.

YORKSHIRE ÚR A nevét sem akarom hallani többé!

CORNWALL ÚR Egyetértek önnel. Ám tennünk kell valamit. Mielőtt késő lenne.

YORKSHIRE ÚR Mit?

CORNWALL ÚR Támadt egy ötletem.

YORKSHIRE ÚR Mondja.

CORNWALL ÚR *(körülnéz)* Óvatosnak kell lennünk!

YORKSHIRE ÚR Nos?

(Sugdolóznak, Blöki jön a gitárjával.)

KÓBOR BLÖKI Figyelj disznó!
 bölcsességem igen rövid, arasnyi:
 Hogyha harapsz, hogy mernének
 mások beléd harapni?
 Elő hát az agyarakkal
 nemes vérű cimborák!
 A szabadság villogtatja
 szárnya arany hímporát!

(Blöki most már nem megy ki a színről, hanem egy zugban ülve várja be az eseményeket.)

10. jelenet

YORKSHIRE ÚR *(felemeli a fejét)* Szerintem nem túlzás.

CORNWALL ÚR Két legyet ütünk vele egy csapásra.

YORKSHIRE ÚR Ez az!

CORNWALL ÚR Viszont.

YORKSHIRE ÚR Sose aggódjék! Gondoljon arra, hogyan viselkedett velünk szemben.

CORNWALL ÚR Nem aggódom! Kemény vagyok hozzá! Ezt jól vesse a fejébe!

MANGALICZA ÚR *(bedugja a fejét)* Nem találom! Se a revolvert, se az íróasztalt.

CORNWALL ÚR Szaladjon, nézze meg a házikabátom zsebében! *(Mangalicza úr visszahúzódik.)*

YORKSHIRE ÚR Cornwall úr, nem volt meggondolatlanság órá bízni a fegyver keresését?

CORNWALL ÚR Hova gondol? Honnan volna egy disznónak revolvere?

YORKSHIRE ÚR Zseniális! És ennek a hülyének nem jutott eszébe!

CORNWALL ÚR Pszt! Meghallhatja.

YORKSHIRE ÚR Persze, persze.

CORNWALL ÚR Rögtön itt lesz.

YORKSHIRE ÚR Tartani fogja magát az utasításaimhoz?

CORNWALL ÚR A tervünkhöz, uram.

YORKSHIRE ÚR Ahogy tetszik. Természetesen, ketten osztolni egyszerűbb. Ja, az Anyóval mi legyen?

CORNWALL ÚR Majd ő szüli az alattvalókat.

(A kifutó kerítése fölött megjelenik két óriási emberalak, a böllérek. Pálinkát isznak. Amikor Cornwall és Yorkshire urak észreveszik őket, egy pillanatra megijednek. Aztán Cornwall úr és Yorkshire úr összenéz.)

CORNWALL ÚR Kezdjük.

YORKSHIRE ÚR Mangalicza úr, jöjjön ki, itt vannak a böllérek!

MANGALICZA ÚR *(berohan)* Nincs meg a revolver!

CORNWALL ÚR Nem baj, készüljön a harcra!

MANGALICZA ÚR Álljunk a sarokba!

CORNWALL ÚR Új taktikát dolgoztunk ki.

MANGALICZA ÚR Mit kell csinálnom?

CORNWALL ÚR Idefigyeljen! Veszélyes, de szép feladatot bízunk önre. Az ajtó felé átkaroló hadműveletet hajt végre. Mi itt fogunk állni a sarokban a döntő ütőkártyaként. Amikor a böllér belép az ajtón, Mangalicza úr ráveti magát, és felénk zavarja, mi pedig Yorkshire úrral földöntjük és összegázoljuk.

MANGALICZA ÚR *(felnéz a böllérekre)* És ha elkapnak? Hú de behemótok!

YORKSHIRE ÚR Ne legyen gyáva!

CORNWALL ÚR Nem bízik bennünk?

MANGALICZA ÚR De, hogyne.

YORKSHIRE ÚR Kockázat nélkül nincs győzelem. *(Halkan énekel)*

Riadó! Riadó!
Csatára fel hát
Hív az induló.
Most a tetteké a szó,
végre valahára!
Bátorság; barátocskám, bátorság!

CORNWALL ÚR Sertésországért teszi.

YORKSHIRE ÚR A hosszú életért.

CORNWALL ÚR Bátorság, előre!

YORKSHIRE ÚR Rajta! Rajta!

(Mangalicza úr félve előrelopakodik, visszanéz. A böllérek elkapják, visít, dulakodnak.)

YORKSHIRE ÚR Úgy kellett!

MANGALICZA ÚR Segítség! Cornwall úr, Yorkshire úr, segítsenek! Elkaptak! Harapják meg a kezüket. Mentsenek meg! Jaj! Sohase leszek kövér, öreg disznó!

YORKSHIRE ÚR Mit visít, maga gyáva nyúl?

CORNWALL ÚR Böllér urak! Ezt a kese ártányt, akit mi Mangalicza úrnak nevezünk, tartóztassák le. Elhatározta, hogy megtámadja és szétmarcangolja önöket.

MANGALICZA ÚR Mit beszél, Cornwall úr?

CORNWALL ÚR Bennünket is meg akart nyerni aljas tervének, de mi résen álltunk, és lelepleztük. Büntessék meg illő módon, hadd lakoljon, amiért ilyen szörnyű gondolatokat forgatott a fejében!

MANGALICZA ÚR Nem hárman terveztük? Nem maga akart lenni a király és Yorkshire úr az elnök?

CORNWALL ÚR Tehát rágalmaz is! Ez a napnál világosabban bizonyítja bűnösségét és elveteműtségét. Immár a mélyen tisztelt böllér urak számára is nyilvánvaló az igazság. Gondolom, nincs szükség további bizonyítékokra!

YORKSHIRE ÚR Aljas áruló! Nem áttolja kifecsegni a titkunkat e nehéz órában?

MANGALICZA ÚR Szóval így állunk. Féltették a pozíciójukat tőlem, amikor még meg se volt. Nyugodjanak meg, nem is lesz belőle semmi. Most már örülök, hogy elfogtak. Ez szebb halál, mint az önök oldalán elesni. *(Kiszabadítja a karját a böllérek fogásából.)* Mehetünk uraim! Az utolsó kívánságom, hogy ne kerüljek egy hurkába ezekkel!

(Elmennek, Blöki utánuk rohan.)

11. jelenet

CORNWALL ÚR Végre túlestünk rajta.

YORKSHIRE ÚR *(eldobja magát a széken)* Hogy játszotta a hőst ez a gyáva dög, ez a böllérbérenc, ez a négy lábon járó eleven gonoszság, ez a moslék-harácsoló, ez a galandféreg, ez a lapostetű, ez a... kebelkigyó!

CORNWALL ÚR *(csöndesen)* Kuss.

YORKSHIRE ÚR He?

CORNWALL ÚR Elég legyen.

YORKSHIRE ÚR Rosszul érzi magát?

CORNWALL ÚR	Ne merje káromolni!
YORKSHIRE ÚR	Én? Hát nem maga jelentette föl?
CORNWALL ÚR	És aztán? A böllérek ölték meg. Amíg ez a szív dobog, halált dobog a gyilkosok fejére!
YORKSHIRE ÚR	Jaj, schizofrenia neuralgica, neurosis gracissima! Szegény Cornwall úr! Szaladjon gyorsan a hurkatöltelék barátja után, még utolérheti a forrázó teknőnél!
CORNWALL ÚR	Befogod végre a mocskos szád, te briganti!? <i>(Beugrik az ólba, bezárkózik.)</i>
YORKSHIRE ÚR	Megőrült?
CORNWALL ÚR	Tudod, ki volt a mi Mangalicza barátunk?
YORKSHIRE ÚR	Hogyne tudnám, de eressen már be, bármelyik pillanatban visszajöhetnek a böllérek!
CORNWALL ÚR	Mangalicza úr a Legbátrabb Szív, a Legnemesebb Lélek, a Legnagyszerűbb Hős volt, aki habozás nélkül adta életét szabadságunk kivívásáért, szent ügyünk, Disznóland megalapításáért. Mangalicza úr! Dicső barátom! Emléked örökké élni fog, és lángoszlopként fogja vezérelni a nyomodba lépő hősokeket, akár a vágóhídon át, a végső győzelem felé!
YORKSHIRE ÚR	Brávó! Most már beereszthet!
CORNWALL ÚR	Ne sírj, ne bánkódj, drága Mangaliczám, odafönt, a hősoek Walhallájában, hogy ilyen nyegle fajankóért adtad egyetlen életed. Yorkshire úr meg fogja bánni, hogy meggyalázta szent emlékedet!
YORKSHIRE ÚR	Már meg is bántam! Eresszen már be!
CORNWALL ÚR	...és jóváteszi vétkét, mert itt, a Forradalmi Törvényszék előtt megértette, hogy kiömlött, szent mártírvéred a jövőndő záloga!
YORKSHIRE ÚR	Hol?
CORNWALL ÚR	A Forradalmi Törvényszék előtt!
YORKSHIRE ÚR	Vagy úgy! Milliószorosan megbántam! Jaj, már jöj jönnek iiis, a böböböllérek! Mangalicza úr a Legszeniebb, a Legdicsőbb, a Legnagyszerűbb Hős, szánom-bánom, hogy valaha is bántottam, a mi halottunk, saját halottunk, az ő vére záloglevelünk pecsétje, mártíromsága példa, Sertésország talpköve, jaj, és késük is van!
CORNWALL ÚR	A Forradalmi Törvényszék ítéletet hirdet! Álljon egyenesen!
YORKSHIRE ÚR	Nem bírok!
CORNWALL ÚR	A Forradalmi Törvényszék bűnösnek találta Yorkshire urat Mangalicza úr dicső emlékének meggyalázásában!
YORKSHIRE ÚR	Megbántam már, megbántam!

CORNWALL ÚR ...de figyelembe véve vádlott töredelmes beismerését, ítélet kiszabását mellőzi, sőt engedélyezi vádlottnak, hogy bűnét jóváteendő, Mangalicza úr nyomába lépve, áldozatot hozzon a szabadság oltárán!

(Yorkshire urat a Böllérek elviszik. Yorkshire úr jajgatva el.)

12. jelenet

CORNWALL ÚR *(előjön)* No végre. Rend van. *(Sétál, elégedetten leül.)* A hatalom egy kézben egyesült. Ajaj, nehéz kenyér az uralkodás, nem ajánlom senkinek! Mégis, mind erre vágyik.

ANYÓ *(be)* Uram-atyám! A többiek?

CORNWALL ÚR Nem érdekelték meg engem. Hőssé tettem őket. Még csak meg se köszönték. De engem nem bánt.

ANYÓ Mi bánthatná magát?

CORNWALL ÚR Ne ilyen nyeglén, Anyó. Másként fog majd maga beszélni az országos Anyatanács elnökeként, amikor majd leleplezik az emlékművet Cornwall City főterén!

ANYÓ Azt maga nem fogja megérni. Megjöttek a böllérek...

CORNWALL ÚR *(Anyóhoz lép)* Csacsi! *(Megjelennek a Böllérek, Cornwall úr észreveszi őket. Hátrálna, de feléjük halad.)* Nem! Nem! Én nem mehetek! Rám még szükség van! *(A Böllérekkel el. Sötét.)*

KÓBOR BLÖKI *(be)*

Ha a Böllér birizgálja,
azt a sertés ki nem állja.
Vélt igazát üvöltve csak hadarja,
a szó elszáll, s itt marad a tarja.
Ki érdemes rá, nem válik agyaggá,
Átlényegülhet nemesebb anyaggá!

Vége